

Arrest

nr. 92 925 van 4 december 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 28 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 november 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat B. DE SCHRIJVER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 1 juli 2011 en heeft zich op dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 14 juli 2011 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 13 oktober 2011.

1.3. Op 2 maart 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 2 maart 2012 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een soennitische inwoner van Bagdad te zijn. U woonde sinds 1985 tot uw vertrek uit Bagdad in het ouderlijk huis in de Hurriya-wijk. Van 26 september 2006 tot eind juli 2008 woonde u tijdelijk bij uw grootvader. Sinds 1997 verdient u de kost als zanger op allerhande feesten. Daarnaast treedt u op als makelaar voor verscheidene (bevriende) artiesten. Op 20 september 2006 werd uw huis beschoten en werd er vlakbij uw huis een granaat tot ontploffing gebracht. U dacht dat het te maken had met het sektarisch geweld, aangezien u als soenniet in een overwegend sjiiitische wijk woonde. Enkele dagen later, op 25 september 2006, vond u een dreigbrief in uw tuin. In de brief stonden beledigingen en een doodsb bedreiging: indien u de wijk niet zou verlaten en u niet zou stoppen met uw werk zouden u en uw familie vermoord worden. U deed aangifte bij de politie en vertrok de volgende dag naar uw grootvader in Taji. Eind juli 2008 keerden u en uw familie terug naar Hurriya omdat de veiligheidssituatie er opnieuw stabiel was. Kort nadien hervatte u uw werk als zanger en trad u gemiddeld één keer per week op. Aanvankelijk deden er zich geen incidenten voor, maar vanaf februari 2011 kreeg u regelmatig scheldtelefoons waarin men u een zigeuner noemde. U vond deze beledigingen zeer kwetsend maar het weerhield u niet om uw zangcarrière verder te zetten.

Op 2 april 2011 was u samen met Nasser, een bevriende violist, op weg naar een optreden toen u werd tegengehouden door drie onbekende leden van het Mehdi-leger. Ze sloegen jullie en ze eisten dat u zou stoppen met optreden, anders zouden ze u afmaken als een hond. U annuleerde het optreden en keerde terug naar uw wijk. Diezelfde dag diende u klacht in bij het politiekantoor van Hurriya. Na het incident werd u voorzichtiger en boekte u alleen nog optredens voor andere artiesten maar u trad zelf niet meer op. Op 10 juni 2011 had u een openstaande opdracht maar vond u geen artiest die zich vrij kon maken. Omdat uw opdrachtgever al had betaald, besloot u om zelf op te treden. Na afloop nam u de taxi terug naar huis. Uw taxi werd echter tegengehouden door een zwarte Opel. De inzittenden trokken u uit de taxi, boeiden en blinddoekten u, en brachten u naar een plaats niet ver van de poorten van Bagdad. U werd er geslagen en kreeg er verschillende messteken: één in uw keel, waarbij uw stembanden werden geraakt, en één in uw borststreek vlakbij uw hart. Voor u bewusteloos viel, herkende u Haidar en Walid als twee van de vier daders. U werd wakker in het ziekenhuis van Kadhamiyah en deed bij de politie aangifte van het incident. Via uw broer vernam u dat de personen wisten dat u nog in leven was en dat men nog steeds naar u op zoek was. Op 14 juni 2011 werd u uit het ziekenhuis ontslagen en dook u onder bij een vriend in Kadhamiyah. U besloot dat u niet langer veilig was in Bagdad en u besloot het land te verlaten. Op 21 juni 2011 vertrok u naar Erbil en van daaruit werd u met de vrachtwagen naar Turkije gesmokkeld. U kwam op 23 juni 2011 aan in Turkije en stapte er over in een andere vrachtwagen. Op 1 juli 2011 kwam u aan in België en nog diezelfde dag vroeg u asiel aan.

U onderhoudt nog steeds contact met uw broers en u vernam via hen dat men nog steeds naar u op zoek is. Men tracht via de vrienden van uw broers te weten te komen wat uw huidige verblijfplaats is.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: identiteitskaart dd. 11/07/2006, nationaliteitsbewijs dd. 23/08/1983, studentenkaart universiteit van Mustanseriyah dd. 01/01/2010, lidkaart Iraqi Union of Artists dd. 2008, bevestiging lidmaatschap Iraqi Union of Artists dd. 25/06/2011, 3 foto's met oud, 7 foto's in hospitaal, medisch voorschrift dd. 15/06/2011, twee medische attesten voor nazorg, bevestiging lidmaatschap Iraqi Union of Artists dd. 25/06/2011, bevestiging van ontheemding dd. 22/07/2008, bevestiging van gemeenteraad in verband met afkomst dd. 21/06/2011, gerechtelijk bevel voor arrestatie met proces-verbaal van aangifte dd. 28/09/2006, proces-verbaal van aangifte dd. 02-03/04/2011, proces-verbaal van aangifte steekpartij dd. (onleesbaar)/06/2011, gerechtelijk bevel voor arrestatie daders steekpartij dd. 15/06/2011, arrestatiebevel daders steekpartij dd. 26/06/2011, medisch rapport tav. politiebureau Kadhamiyah dd. 11/06/2011.

B. Motivering

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag heeft het Commissariaat-generaal beslist dat u niet in aanmerking komt voor de Vluchtelingenstatus, noch voor de status van subsidiaire bescherming. U kan namelijk onvoldoende aannemelijk maken dat u omwille van uw zangcarrière moet vrezen voor een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

U beweert dat u als zanger moet vrezen voor vervolging door het Mehdi-leger. U beweert dat muziek niet strookt met de religieuze ideologie van de personen die u vervolgen. Als gevolg daarvan worden verschillende muzikanten vervolgd (zie CGVS, p. 24). Er dient echter te worden vastgesteld dat de artiesten met wie u bevriend was of die voor u werkten, niet bedreigd werden (zie CGVS, p. 23-24). Ook de bevriende violist Nasser is momenteel nog steeds muzikant zonder dat hij bijkomende problemen heeft met het Mehdi-leger (zie CGVS, p. 23). Nochtans deelde hij eveneens in de klappen bij het incident op 2 april 2011 (zie CGVS, p. 23). U laat uitschijnen dat hij aan het Mehdi-leger kon ontkomen omdat hij als sjiïet een netwerk heeft om zich tegen die personen te beschermen (zie CGVS, p. 23). Met andere woorden dient te worden geconcludeerd dat de ene muzikant de andere niet is. Dit impliceert dat het gegeven muzikant te zijn, niet automatisch betekent dat deze persoon voor vervolging moet vrezen. U beweert dat u werd gevisieerd omdat u een soenniet was (zie CGVS, p. 24). Uw familie, uiteraard ook soennieten, woont echter nog steeds in hetzelfde huis in dezelfde wijk zonder dat er zich bijkomende daden van vervolging voordeden (zie CGVS, p. 6-7, 7-8). Daarnaast dient te worden opgemerkt dat u als soennitische zanger van 1997 tot september 2006 en van juli 2008 tot februari 2011 probleemloos uw werk kon doen. Meer zelfs, in juli 2008 keerde u vrijwillig terug naar uw huis in Hurriya en hervatte u zonder probleem uw zangcarrière. Dit lijkt er opnieuw niet op te wijzen dat louter het feit dat u zanger bent volstaat om vervolgd te worden door het Mehdi-leger. Het wijst er bovendien niet op dat u in de periode juli 2008 – februari 2011 voor vervolging van het Mehdi-leger vreesde, de dreigementen van september 2006 ten spijt. Bovendien is het opmerkelijk dat u geen problemen had met het Mehdi-leger in de periode dat u enkel optreden regelde voor andere muzikanten en zelf niet optrad (april-juni 2011). Dit lijkt er op te wijzen dat het Mehdi-leger in de eerste plaats verwachtte dat u zou stoppen met uw optredens als zanger en als dj. Volgens u kon u uw zangcarrière niet stopzetten omdat het uw enige bron van inkomsten was en omdat het niet makkelijk is om werk te vinden in Irak (zie CGVS, p. 26). Gezien de aard en de ernst van de door u ingeroepen dreigementen is het echter opmerkelijk dat u niet overwoog om uw carrière stop te zetten en u economische motieven liet primeren op uw eigen veiligheid. In de loop der jaren was uw huis namelijk beschoten, had men u een dreigbrief gestuurd, had u verschillende dreig telefoons ontvangen, had men u onder schot gehouden en had men u geslagen.

Hetzelfde geldt voor uw beslissing om op te treden op het feest van 10 juni 2011. U verklaart dat u het optreden niet wou afzeggen omdat de opdrachtgever al had betaald en omdat u hem niet wou teleurstellen (zie CGVS, p. 24). Dat dit werkelijk primeerde op uw angst om vermoord te worden is hoogst onwaarschijnlijk en zeer onaannemelijk. Dit gedrag lijkt niet te vereenzelvigen met de ernst van de bedreigingen die u eerder ontving. Bovendien is het opvallend dat de leden van het Mehdi-leger wisten dat u net die dag een optreden had. Nochtans was u zeer voorzichtig geweest en ging u al die tijd nauwelijks naar buiten (zie CGVS, p. 24). Via hun spionnen waren de leden van het Mehdi-leger er volgens u toch achter gekomen. Hoe die spionnen het te weten kwamen weet u echter niet (zie CGVS, p. 24). U beroept zich bijgevolg op een weinig overtuigende en weinig concrete uitleg, namelijk dat de leden van het Mehdi-leger er louter door u te schaduwen achter kwamen dat u ver buiten uw wijk een dj-set zou verzorgen. Dit is des te meer opmerkelijk omdat u beweert dat u er tussen juli 2008 en februari 2011 in slaagde om uw activiteiten als muzikant geheim te houden door nooit in de buurt op te treden (zie CGVS, p. 22).

U beweert dat het Mehdi-leger de feitelijke controle had over uw wijk en dat ze binnen de politiediensten infiltreerde (zie CGVS, p. 5). Doorheen het gehoor geeft u meerdere voorbeelden van de corruptie en wantoestanden waarvan het Mehdi-leger aan de basis lag. U verklaart onder andere dat de leden van politie met het Mehdi-leger samenwerkten (zie CGVS, p. 5), dat het Mehdi-leger meer macht heeft dan de politie (zie CGVS, p. 15), dat de politie de dreigbrief uit 2006 liet verdwijnen (zie CGVS, p. 20) en dat leden van het Mehdi-leger daags na hun arrestatie mee stapten in de patrouilles van de politie (zie CGVS, p. 21). Kortom, uit uw verklaringen blijkt dat u een diep wantrouwen koestert ten aanzien van de politiediensten. Daarom is het bijzonder opmerkelijk en weinig geloofwaardig dat u desondanks meermaals klacht indiende bij de politie, en daarbij leden van het Mehdi-leger bij naam noemt (zie Documenten, vertaling proces-verbaal van aangifte dd. [...] /06/2011). Meer zelfs, in de diverse aangiftes vermeldt u meerdere malen expliciet dat de milities die u naar het leven staan

infiltreren in staatsapparaten zoals de politie (zie Documenten, vertaling proces-verbaal van aangifte dd. [...] /06/2011 - gerechtelijk bevel voor arrestatie met proces-verbaal van aangifte dd. 28/09/2006 - proces-verbaal van aangifte dd. 02-03/04/2011). Het is bijzonder ongeloofwaardig dat u als soennitische inwoner van een sjiiitische wijk klacht indient bij de politie terwijl u weet dat de politiediensten nauw samenwerken met de milities die u met de dood bedreigen. Dat u daarbij expliciet de vinger op de wonde legt en de politiediensten op hun corruptie wijst gaat tegen alle logica in. Dergelijk roekeloos gedrag is onmogelijk te vereenzelvigen met de ernst van de door u ingeroepen feiten. U kan tijdens het gehoor bovendien geen adequate argumenten aanreiken om dit roekeloos gedrag te verklaren (zie CGVS, p. 27). Het enige wat u zegt, is dat u niet alleen ging.

Ook in andere documenten duiken er anomalieën op. Zo is het opvallend dat in de aangifte van de dreigbrief wordt vermeld dat u werd achtervolgd en dat u telefonische dreigementen en telefonische dreigberichten kreeg (zie Documenten, vertaling gerechtelijk bevel voor arrestatie met proces-verbaal van aangifte dd. 28/09/2006). Nochtans ontkent u tijdens het gehoor expliciet dat u in 2006 dreig telefoons en dreigberichten kreeg (zie CGVS, p. 21). Verder is het opmerkelijk dat het aan de politie gericht medisch rapport dateert van 11 juni 2011 maar dat in het rapport wordt vermeld dat u op 14 juni 2011 uit het ziekenhuis werd ontslaan (zie Documenten, vertaling medisch rapport tav. politiebureau Kadhamiyah dd. 11/06/2011). U bevestigt trouwens dat de artsen dit document opstelden op de dag van uw opname (zie CGVS, p. 15). Hoe de artsen op 11 juni 2011 konden weten dat u op 14 juni 2011 het hospitaal zou verlaten omdat het genezingsproces goed verliep, is een raadsel. Dit alles lijkt er op te wijzen dat u niet precies weet wat er in uw documenten staat. Wat uiteraard vragen doet rijzen over de authenticiteit van de documenten die u voorlegt. Ook het gebrekkige Engels dat in de documenten van de gemeenteraad wordt gebruikt, "Al-Kadhimiya Local Council", is opvallend aangezien het om een officieel document gaat (zie Documenten, bevestiging van gemeenteraad in verband met afkomst dd. 21/06/2011).

Het Commissariaat-generaal merkt verder op dat u sinds 1997 een professioneel zanger was, maar dat u desondanks weinig overtuigende bewijzen voorlegt van uw zangcarrière. U heeft geen beeld- of klankfragmenten (zie CGVS, p. 12) en u bezit nauwelijks drie foto's die bewijzen dat u zanger bent. Op de foto's zit u in een sofa en houdt u een oud in uw handen. De bewijswaarde van deze foto's is dan ook uiterst gering. Verder legt u een badge van de Iraqi Union Artist onder uw artiestennaam "Thaar Al Iraqi". Volgens u was het wettelijk verplicht om deze badge te hebben. U beweert dat u deze badge kreeg nadat u bij wijze van test een stukje had gezongen voor een jury. Daarna besliste de jury of u een bekwaam zanger was of niet (zie CGVS, p. 17). Ook dit is niet bepaald de meest overtuigende uitleg. Het laatste document dat u voorlegt is afkomstig van de Iraqi Union of Artists en bevestigt dat u zanger bent. Vreemd genoeg vermeldt het document dat u de houder bent van kaartnummer (5236) (zie Documenten, vertaling bevestiging lidmaatschap Iraqi Artist Union), terwijl uw kaartnummer ("ID. Number" op badge van de Iraqi Union of Artists) eigenlijk (9236) is. Dit doet uiteraard twijfels rijzen over de authenticiteit van het document.

Uit bovenstaande dient te worden vastgesteld dat u niet kan overtuigen dat u daadwerkelijk gevisceerd worden in Irak met het oog op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

De overige door u voorgelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande appreciatie. Uw identiteitsdocumenten en uw studentenkaart doen namelijk geen uitspraak over de door u ingeroepen daden van vervolging. Ze bevestigen enkel uw identiteit en uw afkomst, deze staan hier echter niet ter discussie. De medische documenten die u voorlegt doen evenmin uitspraak over de door u ingeroepen daden van vervolging. Uit de foto's van u op uw ziekenbed kan evenmin worden afgeleid waar of wanneer deze foto's werden gemaakt en ze enig verband hebben met het incident van 10 juni 2011. Bovendien merkt het Commissariaat-generaal op dat uw documenten slechts enige bewijswaarde hebben indien ze worden vergezeld van consistente en geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Bagdad in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de veiligheidssituatie de voorbije jaren merkkelijk verbeterd is en anderzijds dat het voorkomend geweld in regel eerder gericht wordt tegen bepaalde groepen. Bij zware bomaanslagen werden vooral de Amerikaanse (tot einde 2011) en de Iraakse veiligheidstroepen en overheid gevisieerd. Ook de sjiitische pelgrims en religieuze minderheden werden slachtoffer van doelgerichte aanslagen. Het doelgericht geweld tegen bepaalde individuen richtte zich op hogere profielen nl. politieke leiders, overheidsambtenaren van hoge rang, rechters en leiders van de Iraakse veiligheidsdiensten (zie bijgevoegde SRB De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Bagdad dd. 5 januari 2012).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burgerslachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. In 2011 stagneerde de situatie.

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden oa. in Bagdad enkele zware aanslagen gepleegd. Deze aanslagen volgen in regel hetzelfde patroon als voorheen en zijn in regel ook eerder gericht van aard. Bij uitzondering werden enkele recente aanslagen ook willekeurig op burgers gepleegd doch dit doet geenszins afbreuk aan de actuele vaststelling dat het geweld in regel gericht wordt tegen bepaalde specifieke groepen en individuen. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Bagdad subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Irak en meer bepaald in Bagdad dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in Bagdad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2,c) van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad blijkt dat er zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De veiligheidssituatie is reeds enkele jaren verbeterd en er is een afname van het geweld in de stad. Bagdad lijdt wel onder de aanslagen die in regel worden gericht tegen bepaalde risicogroepen oa. leger, politie, ambtenaren, christenen, sjiitische pelgrims en leden van de Sahwa. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Bagdad is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de stad Bagdad, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Bagdad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Bagdad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift uitdrukkelijk vermeldt dat hij beroep aantekent tegen de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en dat hij dit uitwerkt aan de hand van een aantal grieven en de verwijzing naar krantenartikelen. Derhalve blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker zich in deze beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) gezien de aard en de ernst van de door hem ingeroepen dreigementen het opmerkelijk is dat hij niet overwoog om zijn zangcarrière stop te zetten en hij economische motieven liet primeren op zijn eigen veiligheid, (ii) hetzelfde geldt voor zijn beslissing om op te treden op het feest van 10 juni 2011, (iii) het bijzonder ongeloofwaardig is dat hij als soennitisch inwoner van een sjiitische wijk klacht indient bij de politie terwijl hij weet dat de politiediensten nauw samenwerken met de milities die hem met de dood bedreigen, (iv) ook in andere documenten anomalieën opduiken, (v) hij sinds 1997 professioneel zanger was maar weinig overtuigende bewijzen voorlegt van zijn zangcarrière, (vi) de overige door hem voorgelegde documenten niets aan bovenstaande appreciatie kan veranderen, en (vii) na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie is gekomen dat er voor burgers uit Bagdad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

2.3.1. De Raad wijst er in eerste instantie op dat waar verzoeker verwijst naar de mediaberichten over de moord op tientallen “emo”-jongeren in Irak, hij niet aannemelijk maakt dat hij tot deze groep van jongeren behoort. Immers, uit het krantenartikel blijkt dat “Emo” (...) een beschrijving (is) voor jongeren die zich alternatief, in Irak eerder westers, kleden en naar rock luisteren” (krantenartikel gevoegd bij het verzoekschrift), terwijl verzoeker 34 jaar oud is (geboren op 4 september 1978) en “volksliedjes en volksmelodieën” vertolkt op huwelijksfeesten bij mensen thuis of in zalen (gehoor, p. 9-10).

2.3.2. Verzoeker argumenteert voorts dat de motivering in de bestreden beslissing geen objectieve evaluatie is van de geloofwaardigheid van de asielaanvraag, maar een loutere subjectieve argumentatie, een mening van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over wat verzoeker in zijn leven al dan niet had moeten doen.

Verzoekers standpunt kan hier niet worden gevolgd. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelt vast, op basis van verzoekers verklaringen dat (i) de artiesten met wie verzoeker bevriend was of die voor hem werkten, niet bedreigd werden, en het gegeven muzikant te zijn, niet automatisch betekent dat deze persoon voor vervolging moet vrezen, (ii) hij als soennitisch zanger van 1997 tot september 2006, en van juli 2008 tot februari 2011 probleemloos zijn werk kon doen, (iii) hij in juli 2008 vrijwillig terugkeerde naar zijn huis in Hurriya en zonder probleem zijn zangcarrière hervatte, en (iv) hij geen problemen kende met het Mehdi-leger in de periode dat hij enkel optredens regelde voor andere muzikanten. Deze motieven worden door verzoeker niet betwist. Deze motieven, die steun vinden in het administratief dossier, blijven dan ook onverminderd overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Daarenboven wordt – in de mate enig geloof wordt gehecht aan de voorgehouden vervolgingsfeiten – de ernst van de voorgehouden vervolgingsfeiten ondermijnd door de vaststelling dat verzoeker niet overwoog om zijn zangcarrière stop te zetten en economische motieven liet primeren op zijn veiligheid.

2.3.3. Waar verzoeker stelt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het een element van ongeloofwaardigheid vindt dat verzoeker verschillende keren klacht heeft ingediend, wijst de Raad erop dat verzoeker voorbij gaat aan de motivering in de bestreden beslissing waar wordt gesteld dat (i) uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij een diep wantrouwen koestert ten aanzien van de politiediensten en het daarom bijzonder opmerkelijk is en weinig geloofwaardig dat hij desondanks meermaals klacht indiende bij de politie en daarbij leden van het Mehdi leger bij naam noemde, (ii) hij in de diverse aangiftes meerdere malen expliciet vermeldt dat de milities die hem naar het leven staan infiltreren in staatsapparaten zoals de politie, en (iii) het bijzonder ongeloofwaardig is dat hij als soennitisch inwoner van een sjiitische wijk klacht indient bij de politie terwijl hij weet dat de politiediensten nauw samenwerken met de milities die hem met de dood bedreigen. Gelet op de inhoud van de voorgelegde klachten is De Raad dan ook van oordeel dat aan de voorgelegde documenten (klachten) geen objectieve bewijswaarde kan worden toegekend gelet op de inhoud van deze klachten

en het feit dat alle Iraakse documenten op eenvoudige wijze illegaal verkrijgbaar zijn, zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (adm. doss., stuk 11, 1)

2.3.4. Wat de andere documenten betreffen die verzoeker als objectief aanduidt wijst de Raad op de pertinente motivering in de bestreden beslissing: medische stukken: “Verder is het opmerkelijk dat het aan de politie gericht medisch rapport dateert van 11 juni 2011 maar dat in het rapport wordt vermeld dat u op 14 juni 2011 uit het ziekenhuis werd ontslaan (zie Documenten, vertaling medisch rapport tav. politiebureau Kadhamiyah dd. 11/06/2011). U bevestigt trouwens dat de artsen dit document opstelden op de dag van uw opname (zie CGVS, p. 15). Hoe de artsen op 11 juni 2011 konden weten dat u op 14 juni 2011 het hospitaal zou verlaten omdat het genezingsproces goed verliep, is een raadsel. Dit alles lijkt er op te wijzen dat u niet precies weet wat er in uw documenten staat. Wat uiteraard vragen doet rijzen over de authenticiteit van de documenten die u voorlegt. Ook het gebrekkige Engels dat in de documenten van de gemeenteraad wordt gebruikt, “Al-Kadhimiya Local Council”, is opvallend aangezien het om een officieel document gaat (zie Documenten, bevestiging van gemeenteraad in verband met afkomst dd. 21/06/2011)”.

Gebrek aan bewijs van zijn professionele carrière: “Het Commissariaat-generaal merkt verder op dat u sinds 1997 een professioneel zanger was, maar dat u desondanks weinig overtuigende bewijzen voorlegt van uw zangcarrière. U heeft geen beeld- of klankfragmenten (zie CGVS, p. 12) en u bezit nauwelijks drie foto's die bewijzen dat u zanger bent. Op de foto's zit u in een sofa en houdt u een oud in uw handen. De bewijswaarde van deze foto's is dan ook uiterst gering. Verder legt u een badge van de Iraqi Union Artist onder uw artiestennaam “Thaar Al Iraqi”. Volgens u was het wettelijk verplicht om deze badge te hebben. U beweert dat u deze badge kreeg nadat u bij wijze van test een stukje had gezongen voor een jury. Daarna besliste de jury of u een bekwaam zanger was of niet (zie CGVS, p. 17). Ook dit is niet bepaald de meest overtuigende uitleg. Het laatste document dat u voorlegt is afkomstig van de Iraqi Union of Artists en bevestigt dat u zanger bent. Vreemd genoeg vermeldt het document dat u de houder bent van kaartnummer (5236) (zie Documenten, vertaling bevestiging lidmaatschap Iraqi Artist Union), terwijl uw kaartnummer (“ID. Number” op badge van de Iraqi Union of Artists) eigenlijk (9236) is. Dit doet uiteraard twijfels rijzen over de authenticiteit van het document.”

Ter terechtzitting legt verzoeker een overlijdensakte neer van zijn vader met een vertaling in de Nederlandse taal. In de mate verzoeker toelicht dat uit de overlijdensakte blijkt dat zijn vader werd vermoord, wijst de Raad erop dat uit het onderzoek van zijn relaas blijkt dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden vervolgingsfeiten. De Raad benadrukt dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

2.4. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoeker worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf en zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204), wat in casu niet het geval is zoals blijkt uit wat volgt.

2.5.1. Verzoeker is afkomstig uit Irak, Bagdad zodat in casu dient te worden nagegaan of in Irak in het algemeen en in Bagdad in het bijzonder sprake is van een gewapend conflict waarin de mate van

willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade.

Hoewel de situatie in Irak in zijn algemeenheid en in de provincie/stad Bagdad in het bijzonder nog steeds als ernstig en zorgelijk moet worden omschreven, zoals ook blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier ("Subject Related Briefing (SRB) *"Irak" "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak. BAGDAD"*" van 5 januari 2012) en de ter terechtzitting nieuwe SRB van 16 juli 2012 waarin rekening wordt gehouden met "*UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Iraq*" van mei 2012, is de Raad van oordeel dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Irak/Bagdad dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.5.2. Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad blijkt dat er zware aanslagen worden gepleegd doch dit geen situatie is van "open combat". De veiligheidssituatie is reeds enkele jaren verbeterd en er is een afname van het geweld in de stad. Bagdad lijdt wel onder de aanslagen die in regel worden gericht tegen bepaalde risicogroepen o.a. het leger, politie, ambtenaren, christenen, sjitische pelgrims en leden van de Sahwa. Er wordt actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Bagdad is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

2.5.3. Volledigheidshalve wijst de Raad op rechtspraak van het EHRM van 20 januari 2009 (*F.H. v. Zweden*, nr. 32621/06) waarin wordt geoordeeld dat hoewel de algehele veiligheidssituatie in Irak nog steeds onveilig en problematisch is, deze niet zo ernstig is dat de betrokken vreemdeling enkel vanwege terugkeer naar zijn land reeds een risico loopt op een behandeling die een schending van artikel 3 EVRM inhoudt (§93).

Het EHRM heeft bij zijn beoordeling van de situatie in Irak onder meer rekening gehouden met het UNHCR-rapport "*Strategy for the Iraq Situation van januari 2007*" en komt tot het oordeel dat de situatie in Irak in 2008 is verbeterd en dat, hoewel de algehele veiligheidssituatie in Irak nog steeds onveilig en problematisch is, deze niet zo ernstig is dat de desbetreffende vreemdeling enkel hierdoor bij terugkeer naar zijn land van herkomst het risico loopt van een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM.

In voornoemd arrest van het EHRM wordt de preciaire veiligheidssituatie in Irak onderkend (§91), doch wordt erop gewezen dat deze situatie in het laatste jaar verbeterd (§64, §65, §91) is hetgeen blijkt uit de overdracht voor de handhaving van de veiligheidssituatie van de US troepen naar de Iraakse troepen, het afgekondigde staakt het vuren van het Mehdi-leger in augustus 2008, een aanzienlijke vermindering van de dodelijke slachtoffers bij burgers en het feit dat Irakezen vrijwillig terugkeren, dit ondersteund door financiële tegemoetkomingen van de Iraakse autoriteiten. Het Hof vervolgt dat UNHCR, UN en het IOM weliswaar aan de verschillende landen vragen om zich te onthouden van gedwongen terugkeer naar Irak maar dat deze organisaties toegezegd hebben dat zij de nodige bijstand zullen verlenen voor diegene die terugkeren (§68, §70, §91). Het Hof wijst er bovendien op dat de aanbevelingen van de internationale organisaties gedeeltelijk zijn gebaseerd op de veiligheidssituatie maar eveneens op de praktische problemen voor diegene die terugkeren, zoals onderdak, gezondheidszorg en het terugvorderen van eigendom (§91).

2.5.4. In acht genomen wat voorafgaat en mede in overweging genomen de vaststelling dat de andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken en Nederland) geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie, en dit geldt voor Noord-, Centraal-, en Zuid-Irak (SRB, p. 28), kan in hoofde van verzoeker niet worden aangenomen dat hij in de gegeven omstandigheden in aanmerking komt voor de toepassing van het subsidiair beschermingsstatuut conform artikel 48/4, c) van de vreemdelingenwet.

2.5.5. In de mate verzoeker het niet eens is met de appreciatie van de veiligheidssituatie op basis van de informatie in de SRB en, onder verwijzing naar en het citeren van krantenartikelen, stelt dat er nog steeds willekeurig geweld is tegen burgers, zonder effectieve rechtsbescherming door de overheid, wijst de Raad erop dat ook de laatste SRB van juli 2012 een onderzoek heeft gepleegd naar de mogelijke risico's voor burgers (p. 13 e.v.) en dat daarbij onder andere rekening werd gehouden met de statistieken van 'Iraq Body Count'. De Raad leest daarin onder andere: "*Het veralgemeende geweld neemt duidelijk af in Irak. Dit wordt in alle rapporten bevestigd. We kunnen echter nog steeds niet spreken van een stabiele situatie in de vijf Centraal-Iraakse provincies. (...) 40% van de incidenten doen*

zich voor in Bagdad, terwijl dit aantal in Ninewa en Kirkoek samen nog op ongeveer 23% geschat wordt. (...) het is niet mogelijk om 100% betrouwbare cijfers te bekomen over het exacte aantal burgerslachtoffers in Irak. De cijfers zijn zeer verschillend naargelang de bron en worden niet altijd op dezelfde manier berekend. (...) Het is echter belangrijk om te weten dat Iraq Body Count in deze cijfers de politieagenten ook meerekent als burgerslachtoffers. (...) De daling was het grootst bij de overgang van 2008 en 2009, en daalt nu geleidelijk aan verder, maar niet spectaculair. (...) Zowel de zware bomaanslagen die nog plaatsvinden, als het geweld tegen individuen is grotendeels doelgericht. Het gebruik van vormen van geweld die leiden tot willekeurige slachtoffers is gedaald, terwijl steeds meer een beroep wordt gedaan op vormen van geweld die doelgericht zijn. (...) Bij dergelijk geweld wordt voornamelijk gebruik gemaakt van wapens met geluiddempers. Dit fenomeen komt niet enkel voor in Bagdad, maar ook in de andere Centraal-Iraakse provincies is het fenomeen duidelijk merkbaar. (...) Waar voordien vooral de aanslagen van AQI en andere extremistische milities de grootste bedreiging vormden voor de veiligheid en de stabiliteit, blijken deze niet meer de hoofdoorzaak te zijn van het nog bestaande geweld. (...) Zowel de zware bomaanslagen, als het geweld tegen individuen (...) zijn hoofdzakelijk gericht tegen dezelfde doelwitten. (...)”.

De Raad stelt derhalve vast dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de situatie in Irak op de voet volgt en dat rekening werd gehouden met informatie afkomstig van verschillende objectieve bronnen en dat bij appreciatie en evaluatie van de veiligheidssituatie rekening werd gehouden met alle elementen en gegevens over de jaren van geweld in Irak tussen 2003-2012. De Raad is van oordeel dat de commissaris-generaal op een correcte wijze de toestand heeft beoordeeld en correct tot het besluit komt dat er actueel geen redenen zijn om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Bagdad subsidiaire bescherming toe te kennen. De Raad ziet overigens niet in waarom het beleid van de andere Europese landen niet mee in overweging zou kunnen worden genomen of waarom dit beleid niet relevant zou zijn. Dat verzoeker niet akkoord is met de appreciatie en het besluit van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen duidt er nog niet op dat de informatie en het besluit niet correct zouden zijn.

2.6. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt vast dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b). Voor zover hij zich zou beroepen op de elementen die aan de grondslag liggen van zijn asielrelaas, merkt de Raad op dat naar aanleiding van het onderzoek naar het eerste middel werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van dit feitenrelaas. Bijgevolg kan verzoeker zich niet baseren op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier december tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS